

Sygnatura akt I C 21/16

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 września 2016r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Adamek-Rogowska

Protokolant: Aneta Bącal

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 września 2016r. w K.

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowo - akcyjnej z siedzibą w W.
przeciwko A. D.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego A. D. na rzecz strony powodowej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowo - akcyjnej siedzibą w W. kwotę 927,50 zł (dziewięćset dwadzieścia siedem i 50/100 złotych) wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od kwoty 820,80 zł od dnia 30.09.2015r. do dnia zapłaty, z tym że począwszy od 01.01.2016r. nie więcej niż dwukrotność wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie;

II dalej idące powództwo oddala;

III zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 152,60 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV wyrokowi w punkcie I i III nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt I C 21/16

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo – akcyjna z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie od pozwanego A. D. kwoty 1 379,70 zł wraz odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od kwoty 1 200 zł od dnia 30.09.2015r., ustawowymi co do kwoty 73 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i kosztami procesu.

W uzasadnieniu żądania twierdziła, że w dniu 31.04.2014r. pozwany zawarł z (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W. umowę pożyczki

Zawarcie umowy nastąpiło w formie elektronicznej. Pozwany za pomocą formularza rejestracyjnego umieszczonego na stronie internetowej (...) Sp. z o. o. dokonał rejestracji. Podczas rejestracji był zobowiązany do odznaczenia odpowiednich pól, zawierających min. oświadczenia o zapoznaniu się i akceptacji warunków umowy i regulaminu świadczenia usług drogą elektroniczną, ochrony danych osobowych, uiszczenia opłaty rejestracyjnej 0,01 zł. Pozwanemu następnie udzielona została pożyczka.

Dochodzone roszczenie obejmuje 1 200 zł z tytułu niespłaconej kwoty pożyczki, 73 zł z tytułu opłat manipulacyjnych, 106,70 zł z tytułu odsetek w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP w spłacie rat pożyczki.

Postanowieniem z dnia 20.11.2015r. r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty wobec oceny, że dochodzone roszczenie budzi wątpliwości, w następstwie czego sprawa została przekazana do tut. Sądu.

Pozwany nie stawiał się na rozprawę, ani też nie zajął stanowiska na piśmie, wobec czego sąd na podstawie art. 339 § 1 k.p.c. wydał wyrok zaoczny, którym powództwo uwzględnił jedynie w części. Fakt bowiem, że pozwany nie wdaje się w spór nie oznacza, że sąd jest zwolniony z oceny zasadności żądania opartego na twierdzeniach zgłoszonych w pozwie (zob. min. orzeczenia S.N. z 15.09.1967 r. w sprawie III CRN 175/67 , Biuletyn S.N. 1974 nr 1 poz. 4, z 21. 05.1971 r. III CRN 99/71B. S..N. 1971, nr 7 -8 , poz. 123, z 7.06. 1972 , (...) 30/72 , LEX nr 7094). Ocena zasadności roszczenia wymagała przeprowadzenia postępowania dowodowego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany A. D. za pomocą formularza umieszczonego na stronie internetowej (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W. złożył drogą elektroniczną wniosek, którego celem było udzielenie pożyczki. Pozwany potwierdził rejestrację i zgodę na umowę pożyczki V. P. nr (...), przelewając na rachunek pożyczkodawcy dnia 31.07.2014r. opłatę w wysokości 0,01 zł. W dniu 31.07.2014r. na konto pozwanego przelano tytułem udzielonej pożyczki kwotę 1200 zł. W dniu 31.07.2014r. określono warunki pożyczki, wskazując kwotę pożyczki 1200 zł, wysokość prowizji 0.00, termin zwrotu pożyczki 30.08.2014r., kwotę do zapłaty 1 200. zł. Ramowa umowa pożyczki odnawialnej stanowiła, że w przypadku opóźnienia w spłacie pożyczki pożyczkodawca zastrzegł sobie możliwość naliczania odsetek za zwłokę równych czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, a także opłaty za wezwania do zapłaty przesłane drogą pocztową: za pierwsze po upływie 30 dni od upływu terminu 35 zł, za drugie po upływie 60 dni 45 zł, za trzecie po upływie 90 dni 55 zł.

Dowód: potwierdzenie przelewów k.14,26, wydruk „Twoje warunki pożyczki” k.20, wydruk wzoru umowy k. 15-18,

Pismem z 1.04.2015r. zawiadomiono pozwanego o przelewie wierzytelności wynikającej z przedmiotowej umowy od pożyczkodawcy (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W. na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowo – akcyjnej z siedzibą w W..

Dowód: zawiadomienie o przelewie k.29

Pozwany w związku z udzieloną pożyczką dokonał dwóch płatności w dniu 29.08.2014r. na kwotę 228 zł i w dniu 23.10.2014r. na kwotę 151,20 zł, które zaliczono na poczet przedłużenia terminu spłaty pożyczki.

Dowód: pismo powoda z 28.06.2016r. k.39

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie mamy do czynienia ze stosunkiem prawnym nawiązanym między przedsiębiorcą a konsumentem. Ochrona konsumentów jako słabszej strony stosunków zobowiązaniowych znalazła swoje odzwierciedlenie nie tylko w przepisach ustawowych, ale i w Konstytucji RP (art. 76 Konstytucji RP).

Zawarta między stronami umowa opiera się na stosowanym przez powoda wzorcu umownym, a w zakresie opłat i prowizji na stosowanej przez niego taryfie tych opłat. Stosownie do art. 385 § 1 k.c. postanowienia umowne zawierane z konsumentem nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy (niedozwolone postanowienia umowne). Obowiązkiem sądu jest kontrola czy łącząca strony umowa nie zawiera niedozwolonych postanowień czyli tzw. klauzul abuzywnych.

Z przedłożonego wydruku „Twoje warunki pożyczki” dotyczącego pozwanego nie wynika, aby był on zobowiązany do zapłacenia jakiegokolwiek prowizji (wysokość prowizji 0.00). Z pisma powoda z 28.06.2016r. wynika, że pozwany w związku z udzieloną pożyczką dokonał dwóch płatności w dniu 29.08.2014r. na kwotę 228 zł i w dniu 23.10.2014r. na kwotę 151,20 zł, które zaliczono na poczet przedłużenia terminu spłaty pożyczki. Powód nie przedstawił jednak żadnych dowodów, aby pozwany wnioskował o przedłużenie umowy i aby doreczono mu warunki określające min.

opłaty jakie z tego tytułu są naliczane przez pożyczkodawcę. Zgodnie z art.384 k.c. ustalony przez jedną ze stron wzorzec umowy, w szczególności ogólne warunki umów, wzór umowy, regulamin, wiąże drugą stronę jeżeli został jej doręczony przed zawarciem umowy.

Zgodnie z art.13 ust.1 w zw. z art.14 ustawy z 12.05.2011r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2014r.poz.1497)pozwany powinien przed zawarciem umowy otrzymać formularz informacyjny na trwałym nośniku min. o rzeczywistej rocznej stopie oprocentowania kredytu, o kosztach jakie ma ponieść w związku z zawartą umową. Powód nie przedstawił dowodu, aby taki formularz pozwanemu przed zawarciem umowy doręczono. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów decyzją w sprawie Nr (...) z dnia 26.03.2014r.min. w kwestii doręczania formularzy wszczął przeciwko (...) postępowanie w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

W żądanie pozwu niniejszej sprawie obejmuje min. kwotę 73 z tytułu opłat manipulacyjnych za czynności windykacyjne związane z wezwaniami do zapłaty. Przy tym pożyczkodawca według umowy ramowej naliczał za pierwsze wezwanie po upływie 30 dni od upływu terminu 35 zł, za drugie po upływie 60 dni 45 zł, za trzecie po upływie 90 dni 55 zł.

Tymczasem koszty z tytułu czynności związanych z wezwaniami do zapłaty czy czynnościami windykacyjnymi powinny zasadniczo odpowiadać kosztom rzeczywiście poniesionym z tego tytułu.

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w wyroku z dnia 15.06.2012r., XVII Amc 5345/11 uznał za niedozwolone i zakazał jednemu z banków wykorzystywania min. postanowienia dotyczącego opłat za wysłanie wezwań do zapłaty już w wysokości 15 zł. Klauzula w tym zakresie jest zapisana w rejestrze klauzul niedozwolonych pod poz. 5331. W wyroku Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 16.01.2013r., (...), za niedozwoloną została uznana opłata za wysłanie monitu w wysokości 10 zł. Także w wyroku Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 6.08.2009r., XVII Amc 624/09, uznano za niedozwolone w obrocie z konsumentami postanowienia przewidujące opłaty z tytułu upomnień w wysokości 15 zł.

Prawomocne wyroki w zakresie klauzul niedozwolonych korzystają z prawomocności rozszerzonej, stosownie do art.479⁴³ k.p.c. i sąd uwzględnia je z urzędu.

Wynagrodzeniem za korzystanie przez pożyczkobiorcę z pożyczki są zasadniczo odsetki, których górny pułap w celu zapobieżenia lichwie został wyznaczony przepisem art.359 § 2 k.c. jako czterokrotność wysokości stopy kredytu lombardowego NBP (w dacie zawarcia umowy). Przy tym powód z tytułu opóźnienia w spłacie pożyczki domaga się również odsetek maksymalnych. Na nieprawidłowości godzące w zbiorowe interesy konsumentów, także co do powoda, zwrócił uwagę w raporcie z czerwca 2013r. w sprawie opłat stosowanych przez instytucje parabankowe Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (s. 19 ,29,30, 80).

Z przytoczonych względów Sąd żadaną przez powoda sumę 1379,70 zł pomniejszył o dokonane przez powoda wpłaty w dniu 29.08.2014r. na kwotę 228 zł i w dniu 23.10.2014r. na kwotę 151,20 zł oraz nie uwzględnił żądania z tytułu opłat za wezwania 73 zł. W pozostałym zakresie powództwo na podstawie art. 720 § 1 k. c. i art.509 k.c. podlegało uwzględnieniu ((...),70- 228 -151,20- 73)

Postanowienie o kosztach wydano na podstawie art. 100 k. p. c., zasądzając je proporcjonalnie do uwzględnionego żądania (227 x67,22%).